

La Veu de la Comarca

Setmanari Regionaliste de Tortosa

ANY III

PUGNA PRO PATRIA

NUM. III.

LA CATALUNYA QUE VOLEM.—«Lliure, ni dominada, ni dominadora y respectada de les regions germanas.—Estimada per son valer al exterior y temuda per sa forsa.—Acullit com a propi al foraster que á trevallar hi vinga. Y á manar y á cobrar, á fer lleys y á judicar, cada hù á casa seva, que prou hi té que fer pera enténdreshi. Els empleats de la terra y poch, actius y inteligents.—Ennoblida, altra vegada en llibres de tot saber, la que fou llengua de Sants y de Reys.—Las universitats y escolars tornadas a son esser: obrador d' avensos de la ciencia y planter de filosofys y juristas. A fora la ensopida rutina.—Intimament unida á la vella Catalunya, gloriosa en sa historia y tradicional en sas lleys y costums, una Catalunya nova, de vida expansiva y en constant progrés, seriament religiosa y ilustradament tolerant.—Repobladas las montanyas per grans boscos, trescant pels singles els corredors engins moderns, trayent del terrer y de las minas els fruits y minerals. Las aguas de sos rius saltant de resclosa en resclosa movent engins del treball.—Conservats com reliquias els monuments enrunats o antichs y alsarne d' un art fill llegitim del antich criat en els avensos actuals. Voltar les vellas poblacions historicas de populosas y amplias ciutats modernas.—Ports oberts als productes de tots llochs; assegurats ab tractes d' una nació seria; veure al potentat ab afany de ser estimat y útil á la Patria y al obrer intervindre en el govern donantli lo que cristianament y per dret li pertoca.—Volem deixar á nostres fills aquesta Catalunya gran avuy, com ho fou pera son temps la de nostres passats.—Pera bo tenirho tenim lo precís: Força, riquesa y inteligencia. Reprimim el vici del egoisme y exaltèm la virtud que á cap ens manca: L' amor á la Patria.»—LLUIS DOMENECH Y MUNTANER

PREUS DE SUSCRIPCIO

Tortosa al mes. 0'50
Fora semestre. 3'00

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ

Carrer del Parque, N.º 8.

Tortosa 18 Febrer de 1905.

La Redacció no fa seus los conceptes ni contenguts dels articles firmats ó copiats.

SANTORAL

Diuenje 19, de Septuagésima. St. Mansueto cf.—(I. P.)—anima.
—Dilluns 20, St. Sadot b. y St. Nemesi mrs.—Dimars 21, Sts. Vérulo, Secundi mrs.—Festa de la Misteriosa Llum á Manresa.—Dimecres 22, La Cát. de St. Pera en Atioquia, Sts. Abili y Pascasi bs.—Dijous 23, Sts. Pere Damià bisbe y dr. y Sireno mr.—Divendres 24, (Abans †) Sts. Matias apóstol y Modest b. confesó.—Dissapte 25, Sts. Modest bisbe y cf. y Terasi b., y el beato Sebastia de Aparici.

Doctrina regionalista

Espanya y les Regions

—Qué es Espanya?
—Es un Estat format pel lliure consentiment de varies nacions que varen unir-se.
—Qué es Catalunya?
—Es una de les nacions que lliurement convingué unir-se á altres pera formar l' Estat espanyol.
—Espanya doncs, es la mare de les regions?
—No, senyor; ans be es sa filla, puig fou engendrada per elles.
—Les regions han estimat á Espanya ab amor de mare?
—Si, senyor.
—Podriu citar algun cas historic?
—Quan la guerra de la Independencia, els francesos desferen l' Estat espanyol, les regions lliuytant pul seu compte, ab sa propia sang, tornaren á donarli vida: axó sols ho fan les mares.
—Y l' Estat espanyol com ha pagat el deute?
—Com solen pagarlo els fills desagrats: negant sos drets á les regions, prenentles lo que mes estimaven, insultantles.
—Quan Espanya ha negat sos drets á les regions?
—Quan ha volgut imposarli la voluntat soberana de Castella, una d' elles.
—Quan els ha pres lo que mes estimaven?
—Al pendrels ses lleys, sos furs, ses costums y son llenguatge.
—Quan les ha insultades?

—Al anomenarles «separatistes».
—Com les ha desonrades?
—Al malgastar sa hisenda y al portarles á la vergonyosa desfeta.
—Qué deuen fer les regions pera vindicarse?
—Eczercir sa plena autoritat pera reorganisar l' Estat espanyol.
—Si lliurement convingueren formar l' Estat espanyol, no podriem lliurement desferlo?
—No; senyor.
—Perqué no?
—Perque aquets lligams, com el del matrimoni, sols pot rompre's Den, y convé que axis siga per moralitat per estabilitat y pera donar lloc á una mutua confiansa.
—Ab quin criteri s' ha de reorganisar el Estat espanyol?
—Minvant les atribucions del Estat, perque les ha usat malament, y renfermant la personalitat de les regions perque governin lo seu.
—A Catalunya li convé molt aquésta reorganisació.
—Si, senyor, perque es la que mes s'estima y la que té mes per perdre.

II

Lo ver concepte de Patria

—Espanya no es, doncs, una nació?
—Es mes que una nació: es una societat composta de nacions vives.
—Quina clase de vida ha de tenir Espanya?
—Una vida integral; es a dir, la vida que li resulta del viure propi de les regions que la formen.
—Espanya, doncs, no pot viure sense que les regions visquin?
—No, senyor, com un bosc no es bosc si no hi viuen arbres.
—Y les regions poden viure sense l' Estat espanyol?
—Si, senyor, com els arbres poden viure separats uns d' altres, sense formar cap bosc.
—Costa mol de destruir un Estat?
—Una sola batalla perduda, la mort d' un rey, una revolta de gent, poden destruir un Estat en un sol dia.
—Costa molt de matar una regió?
—Una regió s' ha anat formant en moltes centurries y sols pot desfer-se pedra á pedra en altres tantes.
—Podriau citar un eexemple de exa vida regional?
—Catalunya ha viscut en opressió

quatre centurries y no ha pas mórt encare, doncs, dona senyals de vida.
—Quines son eixes senyals de vida?
—La florida de son idioma, l' amor de ses cóses y la fé en la missió que Deu li té reservada en el pervindre.
—Qué 'ns dieu dels que no volen ser ni catalans, ni gallegos, ni andalusos, ni aragonesos, ni vascongats, sino solsament espanyols?
—Que son com els fills borts, que no conexen a sa mare.
—Y nosaltres que som?
—Som catalans; gracias a Deu.
—Estimem a Espanya?
—Si, senyor, com s' estima el casal de nostra mare, fet á sos suors y la seva sanc.
—Qué es, doncs, Catalunya pera nosaltres?
—Nóstra bona mare y nostra vera patria.
—Cóm será possible de moltes patries ferne un Estat fórt y hu?
—Ab el llas de l' amor que es mes fórt y durable que les cadenes de la forsa.

(Acabarà).

Lo servey militar

Aquells obrers que tan engegats estaban uns mesos enrra ab la colla de republicans de per riure que infestan l' Estat Espanyol, quan los sentian predicar als quatre vents las ventajas de la República; aquells que somniaren ab la seva redenció al veurer que de las urnas electorals ne sortian trionfants los noms dels seus candidats, els distinguits ab la seva inconcient preferencia; los fills del poble que al veurer la preponderancia del diputats republicans que anavan legalment al Congrés espanyol varen creures tenir ja la República y ab ella lo millorament de la seva desvalguda classe; aquells poden comensar á reflexionar lo que seria aquella forma de govern per los desheredats de la fortuna, lo dia que imperessin los homes de las sevas preferencias, no mes que reflexionant sobre lo projecte passat de amagatotis al Congrés, d' acor ab los que portan la batuta dels seus ideals, ó sia 'l de la lley regulant lo servey de las armas, inspirat en las predica-

cions que 'ls republicans y demócratas espanyols han vingut escampant per tota la península.
Lo servey militar que tantas vidas costa y fa vessar tantas llágrimas, si quedés difinitivament aprobat ne causaria moltes mes y faria plorar á moltes mes mares, sense que per aixó arribés ni de bon tros á ser igual per tothom.
Si abans era odiós, ho seria mes encare; si ab tres cents duros fins avny se lliurava un d' anar á servir al rey, ara hi haurán de anarhi tots, pero ¿de quina manera? Poquent escullir, los que tingan diners, lo punt del servey, l' arma, lo regiment; dormint al quàrtel ó á casa seva; anant ab uniforme ó sense; fent, en una paraula, lo que 'ls dongui la gana segons los quartos que hi hagi pera.... lo qu' es de suposar.
¿Que hi haurán guanyat, doncs los pobres, los que no tenen tres cents duros?
¿Ahont ha anat á parar alló de aixis serém tots iguals? ¿No s' mercajejerá encare mes aixis que no de l' altra manera ab la carn y la vida dels pobres? ¿Ahont son las ventajas del servey militar obligatori?
Reflexionin sobre aquest projecte de lley que va pasar pel Congrés espanyol sense protestas dels republicans los obrers que tan entusiasmats hi estavan un dia, y veuran clar, y mes si tenen fills per perdre, que no es lo servey militar obligatori lo que 'ns ha de fer á tots iguals, sins l' SERVEY MILITAR VOLUNTARI que defensém los catalanistas, puig allavors hi anirà qui voldrá mentres no perilli la patria....
Las fábricas y 'ls tallers fan mes fortas á las nacions que 'ls acorassats y 'ls mausers, y no es fent anar tots los joves de vint anys al servici com prosperan las arts y las industrias.
Pénsinhi 'ls obrers catalans, qu' encare es hora.
Demanau llibertat, y aquesta lley es un nou esclavatge, es una rifada als pobres, es una burla que tart ó d' hora pagarán los culpables.
Vinga la llibertat, pero ben ample: llibertat per tothom, per rics y pobres.
Qui vulgui ser soldat que ho sigui; qui senti entusiasmés bélicos, que prengui l' arma.
Llavors si que serém tots iguals.

Mataró, recorreguent directament els trens que 's ficsaran al itinerari, la distancia que separa aquélla ciutat de Barcelona. Lo gerent de la Companyia qu' es en Silvela ha fet la inauguració.

Diuen de Badalona que estan bastant ayensades les noves fábriques de llaunes y la destilació de quitrans d'hulla. La d' acer está ja acabada del tot, havéti molts obrers que de diferents poblacions acudéxen á Badalona en busca de treball.

Segons llegim en varis diaris de la capital, el director de *La Veu de Catalunya* y vis-president de la «Lliga Regionalista» don Enric Prat de la Riba, presentarà la seva candidatura pera diputat provincial de Barcelona.

L' Orfeo Catalá va donar un concert vocal en el saló del Trono del Palau Episcopal de Barcelona en honor del Nunci Apostólic M.^{or} Rinaldini qui després de l' audició se expressá segons llexim en un periodic de dita ciutat en los següents termes.

«Al acabar, el Nunci de S. S. y els prelats van felicitar al mestre per l' obra que havia portat á cap ab l' Orfeo, y varem sentir á monsenyor Rinaldini que deya entusiasmat, que may havia sentit tan bella música y tan ben cantada, y que la capella Sixtina ab la seva nomenada no estava de bon tros á l' altura de la nostra primera institució coral. Tant els mestres del Orfeo com el seu president y vis-president senyors Cabot (don Joaquím) y Vicens de Moragas, reberen moltes felicitacions dels prelats y concurrents.

El catolicisme al Japó

En el Parlament hi ha trenta diputats católics, y en l' exércit de mar y terra, en l' administració y en la magistratura hi ha molts convertits á la Religió verdadera.

En un Congrés celebrat no fa molt á Tokio, el ministre d' Estat del Japó, Moosina, digué aquestes paraules: «Jo crec, fermament que tenim necessitat d' una religió com base de nostra prosperitat individual y nacional. Podrem tenir un exércit poderós y una gran marina; mes, si no posam la justicia com fonament de nostra existencia nacional, may obtindrém bons resultats. Y quan penso quina será la mellor religió per nosaltres, cada dia estic més convençut que la religió cristiana es la més plena de força, d' energia y de progrés pel present y pel pervenir.

Durant l' any 1904 han mort predicant l' Evangeli 165 missioners, dels quals 13 eran bisbes y 152 sacerdots. Dels sacerdots 31 pertanyian á la Companyia de Jesús y 12 eran espanyols. Un d' ells fou devorat per un tigre.

En lo «Centre Autonomista de Dependents de Comers de Barcelona» hi explicá don Joan Bardina la VII lliçó sobre «Teoria de les nacionalitats», parlant del factor terra y la seua influencia capdal en la fesomia nacional.

Explicá l' influencia del *retlleu* del terror en la rassa, notant que les planures, ab horitzons ilimitats y sense alts y baixos, fan pobles idealistes y somniadors, enemics del detall y febles davant de les dificultats. Les montanyes concentran l'esperit, fentlo mirar á terra, pera vençer ls entrebanes; fomentan l' acti-

vitat, enforçeixen l' amor al terror, fan cosos forts y sanguineus y civilitzacions avensades.

Pássa á l' altura del terror que, si és *al nivell del mar*, fa pobles agrícoles, deixats, apáticos, y de cos linfático; si és *mitjana*, fa rasses fortes y industrioses, y si és *molla*, fa impossibles l' agricultura y l' industria, per la cruesa del clima y les comunicacions difícils, sortintne pobles pasturadors, trashumants y retrasats.

Estudiá la *posició* del terror nacional, notant que la *posició interior*, apartada del estranger y lluny del mar, fa pobles solitaris y amurallats, que no comparan lo seu ab lo dels altres, que 's creuen insensatament los millors y son aquixotats y vidriosos adoradors de sí mateixos y estancats en la seva civilització; si la *posició es fronterissa*, s' estableix una corrent internacional que equilibra l' progrés y la tradició, y l' poble compara y progressa; y si és *marítima*, la concurrencia de gent de tota rassa y totes creencies fa pobles tolerans, progressius, d' empena comercial y colonisadora y civilització avensada.

Després de confirmar ab l' Historia aquesta immensa trascendencia del terror en la fesomia nacional, refutá l' criteri de les pretendudes *fronteres nacionals*, que defensau los politics europeus encadenadors de nacions y la escola spenceriana. Ni ls rius, may y montanyes son fronteres, sinó camins y centres de comunicació, ni aquestes coses han separat muy los pobles, sinó que han sigut cor y centre de nacions aliadas. Lo Sr. Bardina fou molt aplaudit.

Congrés de la llengua catalana

L' aymador y defensor acerrim de la llengua catalana, l' apostol incansable y fervent del catalanisme Mosen Antoni M.ª Alcover el día 25 de Janer de 1904 proposá en una conferencia que doná en el *Ateneo Barcelonés*, la celebració de un Congrés dels amants de la llengua catalana de totes les regions que la parlen.

Lo pensament va a portarse á cap, havent comensat lo ilustre Mosen Alcover per repartir una fulla de convit á tots los aymadors y conrreudors de la llengua catalana incluint els temes que'n dit Congrés han de ser objecte d' estudi y demanant lo parer y observacions que referents als mateixos valguin ferse á fi de que després d' oit el dictament de tots los amichs pugá constituirse la **Junta Organisadora del Congrés de la llengua Catalana.**

La nostra Comarca no deixarà de respondre y cooperar á tan hermosa compatriótica empresa, á la que ha sigut convidada y de quina pensem ocuparnos en un dels próxims números mes detingudament

Dos periodics locals senyalan la conveniencia de que Tortosa visca la vida del *intellectualisme* al igual que la viuen moltes altres ciutats y pobles de menos importancia de Catalunya quins contan ab centres de perfeccionament y cultura.

Molt ens plauen tan bons desitjos que voldriam veurels convertirse en fets, perquè axis tal vegada es faria Tortosinisme y no 's miraria ab tanta apatia y indiferencia com los pergamins y documents historics religiosament conservats per espay de set sigles per los nostres avant passats son trets del arxiu pera restar apilats y convertits en nius de ratas y menjats per la pols, ni s' enderrocarien ni 's tindrian en un estat d' abandono com se tenen, los monuments y recorts historics, arqueologics y obras d' art que escampats per las encontradas de la Comarca y carrés de la Ciutat uns y apilotats altres en lo comensat Museo están amenassats de dessapareixe qualsevol día.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital. 5.

Cap. XXII. De la descripción del Principado de Cataluña.	547	140
Cap. XXIII. En el cual se describen los santos naturales de Cataluña.	555	145
Cap. XXIII. De las ermitas que Cataluña tiene dedicadas á la Virgen Santísima, y madre de Dios, con diversas invocaciones.	557	147
Cap. XXV. Donde se muestra la fidelidad de los Catalanes para con sus Reyes.	561	150

Laus Deo, et Beatæ Virgini Mariæ

Cap. XXVI. De la descripción de la ciudad de Tortosa.	567	156
Cap. XXVII. De la descripción de la ciudad de Tortosa, y su Catedral.	567	156
Cap. XXVIII. De S. Candia, y S. Cordula, patronas de la Ciudad de Tortosa.	567	156
Cap. XXIX. De cribense las Perroquias, y Iglesias de Tortosa.	567	156
Cap. XXX. De la fundación del Colegio Real de la Ciudad de Tortosa.	567	156
Cap. XXXI. De las personas señaladas, que han salido desta Real Colegio.	567	156
Cap. XXXII. De lo restante de la Ciudad, y Cortes que han tenido los Reyes en ella.	567	156
Cap. XXXIII. En que se describe el Obispado de Tortosa.	567	156
Cap. XXXIV. Prosigue la descripción del Obispado.	567	156
Cap. XXXV. De los Reyes de Tortosa, desde su fundación hasta agora.	567	156
Cap. XXXVI. De la pérdida de España, y lo que sucedió en ella.	567	156
Cap. XXXVII. Dase cuenta de las miserias Ciudades de España.	567	156
Cap. XXXVIII. De la restauración de Tortosa por el Conde don Ramón.	567	156
Cap. XXXIX. Como el Conde don Ramón Berenguer ganó Tortosa. (1)	567	156
Cap. XL. De como fué repartida la ciudad en tres partes.	567	156
Cap. XLI. Como los Moros bolvieron á sitiar á	567	156

Cap. VIII De la descripción del término de Tortosa.	47	45
Cap. VIII. De las pesqueras, caças, yerbas, y prados de Tortosa.	56	51
Cap. X. De los montes, puertos, fuentes, arboles, plantas, caças y minas del término de Tortosa.	62	55
Cap. XI. Dónde se describe el santo monte de Cardó.	72	62
Cap. XII. Donde se describe la Ciudad de Tortosa, y su Catedral.	86	70
Cap. XIII. De S. Candia, y S. Cordula, patronas de la Ciudad de Tortosa.	96	77
Cap. XIII. De cribense las Perroquias, y Iglesias de Tortosa.	104	82
Cap. XV. De la fundación del Colegio Real de la Ciudad de Tortosa.	112	87
Cap. XVI. De las personas señaladas, que han salido desta Real Colegio.	118	91
Cap. XVII. De lo restante de la Ciudad, y Cortes que han tenido los Reyes en ella.	138	103
Cap. XVIII. En que se describe el Obispado de Tortosa.	145	107
Cap. XVIII. Prosigue la descripción del Obispado.	150	111
Cap. XX. De los Reyes de Tortosa, desde su fundación hasta agora.	159	117
Cap. XXI. De la pérdida de España, y lo que sucedió en ella.	173	126
Cap. XXII. Dase cuenta de las miserias Ciudades de España.	185	133
Cap. XXIII. De la restauración de Tortosa por el Conde don Ramón.	189	136
Cap. XXIII. Como el Conde don Ramón Berenguer ganó Tortosa. (1)	193	139
Cap. XXV. De como fué repartida la ciudad en tres partes.	200	144
Cap. XXVI. Como los Moros bolvieron á sitiar á		

(1) Hasta aqui es del original de D. Antoni Pauli y el següent es del Dr. D. Ramón O'Callagan.

IL·L·U·S·T·R·A·C·I·O CATALANA

Regala una edició monumental
il·lustrada per Xiró
del poema de Mossen Verdaguer
"L'ATLANTIDA"

Surt cada diumenge-Un any Ptes. 30-Mitx any Ptes. 15'50-Tres mesos Ptes. 8-Mallorca, 287-BARCELONA

LA PRÉSERVATRICE

La més antiga de les companyies franceses contra 'ls accidents Autorizada por R. O. de 15 de Abril 1901, de conformidad ab la lley de 30 de Jener de 1900, referent als accidents del treball.

DOMICILI SOCIAL
En son hotel, 18. Rue de Londres, PARIS

CAPITAL SOCIAL
CINC MILLIONS DE FRANCS
Seguros individuals, colectius, de carros coxes, caballerías y accidentes de tercer a primes reduídas.
Agent general en Tortosa—Tarragona—Reus, y sas respectivas comarcas:

GASTÓN DELAMOTTE

Carrer del Parc n.º 2 primer, 1.º

Moreso

GRAN BOTIGA DE CALSAT

DE TOTES CLASSES

Sabates y botines d' ivern

Confecció esmerada pera 'ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada 1.º any 1866.

PREU FIXOS VENTES AL CONTAT.

Plassa de la Seu y Arc del Rumeu

TORTOSA

Joseph M. Cartes Mur

Metje-cirurgia homeopata del Hospital Homeopata de Barcelona.

Palssa de la Constitució 7-1.º (cantonada de la travessia del Angel) TORTOSA.

L' Administració de la Veu de la Comarca facilitarà Catecismes de la Doctrin Cristiana compostos per lo P. FR. Pere Vives (traduits de la llengua castellana a la catalana pera major profit de las ánimes del Bisbat de Tortosa 1.º any 1817 per ordre del Illustringuíssim Senyor Bisbe D. Manuel Ros de Medranco) al preu de 2 pessetas lo cent el text y 5 pessetas ab la explicació.

Igualment se facilitarán noticias de tot quant s'ha publicat y vá publicantse en llengua catalana en prticular las obras de quinas se'n ha ocupat la Veu en sas columnas.

FILLS DE JOSEPH TEIXIDOR

ARTICLES DE

DIBUIX, PINTURA Y FOTOGRAFIA

del carrer del Regomir, 3, Barcelona

han trasladat son establiment al

CARRER FONTANELLA, 10

(PROP LA PLASSA DE CATALUNYA).—BARCELONA

DISPONIBLE

Tortosa, y por consejo de las mujeres fué librada.	209	150
Cap. XXVII. Como el Conde dió grandes privilegios a Tortosa, dichos los costums.	218	156
Cap. XXVIII. Como se juntó Aragón con Cataluña	223	159
Cap. XXVIII. Del Marquesado de Tortosa	230	164
Cap. XXX. De como se enagenó Tortosa de la Corona Real.	236	168
Cap. XXXI. De como el Infante fué herido, y preso en la guerra de Epila.	243	173
Cap. XXXII. De la muerte del Infante don Fernando.	253	179
Cap. XXXIII. De los servicios que ha hecho la Ciudad de Tortosa a sus Reyes y señores.	266	187
Cap. XXXIII. Prosiguense los servicios que ha hecho Tortosa a sus Reyes y señores.	279	195
Cap. XXXV. De la fabrica de las Torres del Angel y de los Alfaques.	283	198
Cap. XXXVI. Del Maestro de Campo Iuan de Aldana.	297	206
Cap. XXXVII. De otras personas insignes en armas y letras.	318	219
Cap. XXXVIII. Como el obispo de Tortosa ayudó a la conquista de Valencia	326	224

TABLA DE LOS CAPITULOS DEL SEGUNDO LIBRO

Cap. I. De la antigua Christiandad de Tortosa y venida de San Pablo a España	334	3
Cap. II. De como San Pablo vino a Tortosa y dejó a San Rufo, por su Obispo.	340	7
Cap. III. En el cual se pone la vida del glorioso San Rufo primer Obispo de Tortosa.	345	11
Cap. IIII. En que se describen los Obispos de Tortosa.	354	17
Cap. V. De las personas Eclesiásticas, señaladas en Dignidades.	392	39

Cap. VI. Como el Conde don Ramón puso Obispo en Tortosa.	403	46
Cap. VII. Trata del tiempo en que fué dada la santa Cinta.	408	50
Cap. VIII. De los fundamentos que tiene la Catedral de Tortosa, para tener por verdadero lo que siempre se ha creydo de la santa Cinta.	416	55
Cap. VIII. Declarase que cosa es tradición.	425	61
Cap. X. Cuales han de ser las tradiciones para admittillas.	434	67
Cap. XI. En el cual se enseña de que manera se han de examinar las tradiciones.	438	70
Cap. XII. En el cual se pone el Oficio de la santa Cinta.	453	79
Cap. XIII. De la concessión de la santa Cinta.	470	90
Cap. XIII. En el cual se pondera la merced que la madre de Dios ha hecho a la Catedral, y Ciudad de Tortosa.	481	97
Cap. XV. De la devoción que muestra tener Tortosa a la madre de Dios.	490	103
Cap. XVI. Muestra que cosa es milagro, y comiença a referir los que la Virgen ha hecho por su preciosa Cinta.	494	106
Cap. XVII. Del milagro grandioso hecho por intercessión de la madre de Dios en unos cautivos del Cabildo de Tortosa.	516	119
Cap. XVIII. Donde se dá cuenta como se fundó la Cofradia de la santa Cinta.	521	122
Cap. XVIII. Donde se dá razón de las cosas de la Cofradia, y grandiosidad della.	525	125
Cap. XX. Describase el Retablo de nuestra Señora de la Cinta, y dase razón della y de la sepultura del Illustringuíssimo Obispo don Luys de Tena.	531	129
Cap. XXI. Como la Cofradia de la santa Cinta fué aprobada, y confirmada por Paulo V. Pontífice Sumo, y de las Indulgencias. que a los Cofrades concedió.	537	134